

Den højtærede Minister sagde, at det ikke er noget Systemskifte, han her har indført. Nej, desværre. Det er ikke noget nyt System. Det er et System, der er skabt af en Mand, hvis Navn jeg antager, ærede Medlemmer ikke ville have, jeg skal nævne. Det er et Princip, der blev indført her for nogle Aar siden, og efter dette fik kun de, der paa en eller anden Maade stod i Forbindelse med den paa-gældende Minister, Arbejde for Staten, for saa vidt Arbejdet sorterede under ham. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister vil tage saa stærk Afstand, som tages kan, fra det System, og at han vil gaa den Vej, som de danske Haandværkere ganske utvivlsomt ønske, man skal gaa, og ønske med god Grund, fordi de have Ret til at ønske det.

Naar der har været Tale om den Murer-mester, som der er forhandlet med, og Ministeren nævner, at vi fra alle Sider have udtalt os i Retning af, at det vistnok er en brav Mand, er det vist ganske rigtigt. Jeg antager ikke, der er nogen af os, der har Grund til at anse den Mand for ikke at være en brav og hæderlig Mand. Men den højtærede Minister kom til at nævne noget under denne Forhandling, som peger i Retning af, at noget saadant særligt ud over det almindelige er der dog heller ikke at nævne ved denne Mand. Det fremgik af den højtærede Justitsministers Udtalelser, at denne Murer-mester, som har forhandlet med Ministeren og skulde give et Tilbud paa dette Arbejde, har spurgt Ministeren, om der skulde lægges noget paa. Denne Udtalelse tyder for mig noget paa, at der dog er Mulighed for, at han, hvis man ønsker det, vil være med til at drive noget af det, man indenfor Bygningsfagene har benævnet „Svindl“ — saadan kalder man det, naar man laver et Tilbud, hvor baade den, som skal have Tilbuddet, og den, der afgiver det, ere indforstaaede om, at Tilbudssummerne ikke ere rigtige. Det synes altsaa, som om denne Mand nok vil være med til det, og det har ikke just højet ham i min Anseelse.

Saa gjorde den højtærede Justitsminister gældende, at der skulde være en Modsigelse i dette, at enkelte Medlemmer her i Salen samtidig talte for Licitation og

Anvendelse af stedlige Arbejdere. Det kan jeg ikke se; men det maa rimeligvis stamme fra, at Ministeren nu en Gang ikke kan være Fagmand paa alle Omraader og ganske utvivlsomt ikke er det paa dette. For hvis han havde været det, vilde han let have kunnet se, at man saa udmærket godt i sine Licitationsbestemmelser kan have en Udtalelse om, at den, der faar Arbejdet overdraget, fortrinsvis skal vælge sine Arbejdere blandt dem, der bo paa den paa-gældende Plads. Det er noget, som sker saa almindeligt, at jeg slet ikke forstaaer, den højtærede Justitsminister kan finde, der her er en Selvmodsigelse. Der er intet til Hinder for, at man kan indføre dette ogsaa i de Konditioner, som den højtærede Justitsminister vil have at godkende, hvis han faar dette Forslag vedtaget.

Jeg vil meget gerne anmode ærede Medlemmer om nøje at overveje, om det er fuldt forsvarligt af os, saaledes som vore Pengeforhold ere i Øjeblikket, at gaa med til at bygge et Fængsel, som skal koste 1,200,000 Kr., naar vi ganske utvivlsomt kunne faa bygget et Fængsel, som vi kunne klare os med indtil videre, for en Sum, der er mindst 400,000 Kr. lavere.

Hammerich: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen meget; men der er et Par enkelte Bemærkninger, som den ærede sidste Taler (J. Andersen) rettede til mig, og ogsaa enkelte, der tidligere ere faldne, som jeg maa give et lille Svar paa. Det ærede Medlem var meget højt oppe og sagde, at vi her vare inde paa at indføre et nyt og forkasteligt System. Hvis han havde hørt, hvorledes jeg udtalte mig i Formiddags, vilde han i alt Fald ikke kunne sige dette overfor mig. Jeg udtalte da, hvad jeg altid vil staa ved, at der er meget, der taler for Licitationsystemet; men den eneste saliggørende Maade at faa et Arbejde bortgivet paa er det ikke hverken for Staten eller private, og naar man i et enkelt Tilfælde som det foreliggende kan finde det rigtigt og praktisk at gaa en anden Vej, kan det være forsvarligt for Staten saavel som for private.

Saa sagde det ærede Medlem, at Ministeren uden Ret havde forekastet et andet Medlem som en Modsigelse, at han,